

DIVUPLNÝ RÁDCE*Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje. (Iz 9:5)*

1. čtení: Lukáš 1:67-79

Hlavní čtení: Izajáš 9:1-7

Milí bratři, milé sestry,

to jsou ohromné protiklady. Lid, který žije v temnotách, uvidí veliké světlo. Nad lidmi, kteří bydlí ve šeru smrti, zazáří světlo života. Národ, který umírá a upadá, bude zase růst a sílit. Národ, který je pohroužen do deprese, smutku a bolesti, se bude radovat, jako se radují lidé o žních. Národ, který hladoví, bude nasycen, jako ti, kteří se dělí o kořist. Národ, který trpí pod bičem otrokáře, který úpí pod útlakem cizích mocností, bude svobodný. Jho, které mu nasadily, hůl, kterou ho bijí, prut, kterým ho šlehají po zádech, Bůh zlomí. Tak jako to učinil v dějinách Božího lidu již mnohokrát. Třeba za dnů soudce Gedeóna, který díky Hospodinu na hlavu porazil zlé Midjánce. A všechno, co lidé potřebují k vedení války, bude zničeno. Protože už ničeho z toho nebude potřeba. Místo tmy – světlo. Místo smrti – život. Místo smutku – radost. Místo otroctví – svoboda. Místo války – mír. To je v kostce zvěst Izajášova prorocství. To je Boží slib. Slib, který v nás rozehrává boj naděje s beznadějí, zápas radosti a smutku, souboj odvahy a zbabělosti. Boží slib, který nás vnitřně popouzí k tomu, abychom se i my sami zapojili do Boží proměny tohoto světa. Aby tato krásná slova došla svého naplnění. Aby se alespoň částečně stala skutečností i v naší generaci. Toužíme přece spatřit Boží světlo v našem životě. Chceme prožít osvobození od všeho, co nás zotročuje. Přejeme si žít i umírat v naději na život, a ne v beznaději plynoucí ze smrti, ze zániku, z temnoty zapomnění. Toužíme zažívat pokoj, ne boj a válku. Mír v nás, mír s lidmi kolem nás. V našich rodinách, obcích a městech, v našem státu, v širém světě. Po tom všem toužíme. Jak pro sebe, pro naše bratry a sestry v Kristu, pro naše příbuzné a přátele, tak i pro lidi, které sotva známe. Pro církev a pro svět, uprostřed kterého církev přebývá.

Světlo, život, radost, svoboda a mír! To přejeme všem. Po celý rok. Tím spíš v adventním a vánočním čase. To vyhlížíme. Za to se modlíme. A na tom se chceme i podílet, aby Bůh zazářil do lidské temnoty. Aby Bůh dával život tam, kde vládne jen smrt. Aby Bůh rozradostnil smutná srdce. Aby Bůh osvobodil vězně a otroky různých mocí. Aby Bůh dával pokoj, zvláště tam, kde zuří válka.

Milí bratři, milé sestry, tyto Izajášovy vize jsou silné. A v dobrém slova smyslu nakažlivé. Na tom, co jsme právě vyjmenovali, by se shodli lidé z různých koutů světa, různých politických přesvědčení, různých náboženských představ, z různých sociálních vrstev. V tom všem by jistě panovala shoda. Ovšem až do chvíle, kdy se Izajáš znovu nadechne a začne prorokovat o Synu, díky kterému se toto všechno stane skutečností. O Synu, který vykoná všechno, co Bůh slíbil. Tato zaslíbení, lepší budoucnosti pro celý svět, si lidé obvykle s Ježíšem Kristem nespojují. Mnozí se domnívají, že to je v našich lidských silách: Přetvořit tento svět. Změnit ho k lepšímu. Vždyť to někdy říkají i křesťané sami: *Bůh má jen jedny ruce, a to jsou ty naše*. Domnívám se však, že bychom se měli poučit z dějin lidstva, a tolik si nefandit, že na dobrou obnovu světa stačíme sami. Svět se často podobá operačnímu systému Windows. Sedmička byla skvělá, osmička nestála za nic, devítka raději vůbec nevznikla, desítka se naopak celkem povedla, z jedenáctky máme oprávněný strach. Tedy: Svět je jako na houpačce. Nekráčí přímo od horšího k lepšímu. Pořád platí určité konstanty. Třeba že lidé jsou sobečtí, a nakonec vždycky nejvíc sledují své osobní zájmy. Často na úkor druhých, kteří jsou chudší, slabší, a jejichž hlas ve společnosti není tolik slyšet. V tom se lidé moc nezměnili. Nebo že dokážou i vysloveně dobré věci použít ke zlému. To se nám také daří. Prorok Izajáš to chápe. Sami se nezachráníme. Musí přijít někdo přímo od Boha Zachránce, aby nás zachránil.

Na druhou stranu by mnozí lidé mohli namítnout nám, křesťanům: *A co ten váš Ježíš vlastně dokázal? Vždyť skončil na kříži*. Odpovídáme: *No právě!* Ježíš svým životem i svou smrtí na kříži každému, kdo v něho věří, přinesl světlo života, radost, osvobození z hříchu a smrti, pokoj s Bohem i s lidmi. Tak to chápeme. A tak to stále znovu hlásáme. Už evangelista Matouš cituje tato Izajášova slova, o kterých nepochybuje, že je Kristus naplnil:

- ¹² *Když Ježíš uslyšel, že Jan je uvězněn, odebral se do Galileje.* ¹³ *Opustil Nazaret a usadil se v Kafarnaum při moři, v území Zabulón a Neftalím,* ¹⁴ *aby se splnilo, co je řečeno ústy proroka Izaiáše:* ¹⁵ *„Země Zabulón a Neftalím, směrem k moři, za Jordánem, Galilea pohanů –* ¹⁶ *lid bydlící v temnotách uvidí veliké světlo; světlo vzejde těm, kdo seděli v krajině stínu smrti.“* ¹⁷ *Od té chvíle začal Ježíš kázat: „Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské.“ (Mt 4:12-17)*

Ježíš je to Boží světlo, které zazářilo pohanským národům. Tehdy poprvé v polopohanské krajině Galileje, na severu Izraele. A po Kristově smrti a jeho vzkříšení také Samařanům, poté pohanským obyvatelům středomořských měst a států, a také mnohým Židům. A pak se vydalo do různých koutů celého světa. Světlo Boží spásy, namísto smrti. Světlo Boží pravdy, namísto lži a poblouznění. Světlo Boží lásky, namísto nenávisť vůči lidem i Bohu samému. Toto Boží světlo Kristus přinesl do milionů lidských srdcí. A jeho světlo nepohasíná. Stále září do našich temnot.

A všechny, kteří mu vydali svůj život, spojuje naděje na život, navzdory tělesné smrti. Radost z Boží blízkosti. Úsilí o pokoj mezi lidmi. A touha o pokoj mezi člověkem a Bohem. A také svoboda Božích dětí, osvobození ze všeho, co nás svazuje. A jsme neúprosní v tom, že všechny tyto kvality života jednotlivce a celých společenství, zatvrzele přisuzujeme práci a péči Ducha Božího, který nás vede a podporuje, léčí a posiluje. Sami sobě děkovat neumíme. Děkujeme Bohu. Nejsme zvyklí plácet sami sebe po ramenou. Chválíme Hospodina za všechno, co nám v Ježíši Kristu laskavě daroval. Pořád dokola odmítáme, že by snad záchrana lidského druhu závisela na nás. Vše závisí na Bohu Stvořiteli a Spasiteli. Tak to vidí Písmo, že spása je v rukách Ježíše Krista. A my to vidíme stejně.

A proto se také radujeme z celého Izajášova proroctví, které jsme dnes slyšeli. Tedy i z toho, že se nám narodilo dítě. Že nám Bůh dal svého Syna.

- ***⁵ Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: „Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje.“ ⁶ Jeho vladařství se rozšíří a pokoj bez konce spočine na trůně Davidově a na jeho království. Upevní a podepře je právem a spravedlností od toho času až navěky. Horlivost Hospodina zástupů to učiní.***

Bratři a sestry, všimli jste si, že Izajáš hned dvakrát použil zájmeno „nám“? Pro nás se Kristus narodil. Kvůli nám přišel do našeho světa. Kvůli lidem. Kvůli lidem žijícím ve stínu smrti, zotročeným, nepokojným, nesvobodným, podléhajícím smrti. Kvůli nám sestoupil. Když slyším zájmeno „nám“ v souvislosti s narozením Pána Ježíše, hned se mi vybaví vánoční píseň: *Narodil se Kristus Pán.* (N 464) V novém Evangelickém zpěvníku už opět zpíváme to tradiční: „nám, nám narodil se.“ Jistě proto, abychom slyšeli a zpívali hned dvakrát, že přišel kvůli nám. Že pro nás se narodil. Aby nás zachránil. Aby nás osvobodil. Aby nám daroval pokoj. Izajáš nám to také zvěstuje dvakrát, aby se nám tato klíčová informace hned nevykouřila z hlavy.

Dále nezapomeňte: Bude to dítě! Přejde jako miminko, nemluvně. Bůh je totiž natolik silný, že dokáže přetvořit tento svět skrze dítě, které je zranitelné. Skrze člověka, který na sebe raději bídu tohoto světa vezme, než aby světu ještě víc ubližoval. Skrze svého Syna, který raději sebe sama obětuje, než aby tento svět utopil v krvi a spálil na prach. Tak mocní my lidé nejsme, abychom léčili svět svými slabostmi. A proto používáme pravidlo: *Na hrubý pytel ještě hrubší záplata.* Ale Bůh je skutečně mocný! On dokáže tento svět proměnit skrze dítě, skrze svého Syna Ježíše, který nikomu nikdy neubližoval.

A že tento královský Syn má vládnout, to prorok zopakuje hned několikrát. Ale bude to vláda Božího práva a Boží spravedlnosti. A zároveň se bude týkat celého světa, celého stvoření, mohli bychom říct. To přece očekáváme, že se jednou bezezbytku naplní. Že se Kristus ujme vlády nad celým stvořením. A my to uvidíme na vlastní oči. My se toho dočkáme. My se z toho budeme radovat. My ho za to budeme chválit. Kristovu vládu pokoje, práva a spravedlnosti vyhlídíme. Až Pán přijde znovu... Copak svět ještě nepoznal, že pokoj, spravedlnost a právo není v tomto nevykoupeném světě téměř nikdy doma? Vždycky se změní v nepokoj, bezpráví a nespravedlnost. Saddám Husajn odstraněn. A po něm? Demokracie v Iráku? Kdeže! Krutovláda Islámského státu. Nyní? Bašár Asad uprchl do Ruska. A po něm? Demokracie v Sýrii? Promiňte, ale nevěřím tomu. A na Západě: Všechno funguje tak, jak má? Jistě mnohem lépe než ve zmíněných zemích. Ale do ideálu Božího pokoje, práva a spravedlnosti máme daleko. To nás musí učit stále znovu tento Syn Boží. Vládce, který přichází od Boha. Proto je tak důležitá evangelizace a misie. My totiž neznáme jiný lék na uzdravení ran tohoto světa než evangelium. My neznáme jiného lékaře než Ježíše Krista.

Milí bratři, milé sestry, zaměřme se ještě krátce na ta čtyři nádherná jména, která Izajáš dává Božímu královskému Synu, Mesiáši, Ježíši Kristu. A přijměme z těch titulů posilu a útěchu do dalších dní.

- ***a bude mu dáno jméno: „Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje.“***

Ježíš Kristus je náš ***Divuplný rádce.*** A proto: Když se cítíme bezradní, jdeme za ním. Tehdy od srdce zpíváme: *Já nevím sobě rady, ó Pane můj.* (EZ 559) A s důvěrou ho prosíme o moudrost, o dar poznání. A můžeme dosvědčit, že nám mnohokrát ukázal cestu. Že nás naplnil moudrostí. Když se zdálo, že stojíme ve slepé životní uličce, on nám dobře poradil. Když jsme s Kristem, nemusíme se bát přiznat, že jsme s naším rozumem v koncích.

Smíme v něm spočinout a čekat, až nám poradí on sám, co je pro nás a pro naše blízké tou nejlepší cestou. Pravda, někdy to trvá dlouho. Ale i to je součástí jeho rady. Tou základní radou totiž je: *Spolehněte se na mě*. A k tomu někdy čekání na Boží odpověď velice prospívá.

Ježíš Kristus je také **Božský bohatýr**. A proto smíme s úlevou klesnout na kolena a před ním vyznat, že už nám dochází baterky. Že jsme vysílení a zesláblí. Že jsme vystrašení. Před ním si opravdu nemusíme hrát na hrdiny. Vždyť v něm je ukrytá naše síla. V naší slabosti se jeho síla teprve projeví. Jaká úleva! Na všech stranách jsme tlačeni k tomu, abychom podávali výkony, abychom byli stále plní energie, nadšení, aby se nám také dařilo. Před Kristem si nemusíme hrát na borce. On je naše síla. Jeho se vyplatí žádat o pomoc a podporu. Ježíš Kristus je **Otec věčnosti**. Zvláštní jméno, zvlášť když jsme dnes vícekrát slyšeli, že on je Syn, a ne Otec. Proč mu tak Izajáš říká? Protože ve vztahu k nám, Ježíš je náš Otec. Díky němu jsme se přece zrodili k životu věčnému. Díky němu jsme poznali nový život. Díky němu jsme součástí nového stvoření. A díky němu nezemřeme. Budeme žít. S ním si tedy můžeme oddechnout. Nebudeme zde napořád. Nebudeme mít vždycky sil k rozdávání. Budeme slábnout a nakonec zemřeme. To čeká každého. Ale my věříme, že díky Kristu to nebude konec všeho! On před námi rozevřel život věčný. A neučinil to jinak než svou vlastní smrtí na kříži.

A na závěr: Ježíš Kristus je **Vládce pokoje**. U něj se vyplatí hledat stále znovu pokoj, o který dnes a denně přicházíme. U něj se vyplatí spočinout, vydechnout. A co víc? Ježíš prokázal, že je možné žít tak, abychom druhým pokoj nebrali. I kdyby to mělo znamenat náš zánik, což v jeho případě rozhodně znamenalo. Zmařil sebe sama, aby nás smířil s Bohem. Zmařil sebe sama, aby nás smířil mezi sebou. Klidně mu přiznejme, že do pokojného života s Bohem a s druhými máme ještě daleko. A prosme ho o pomoc.

Milí bratři, milé sestry, kázání jsem dopsal. Zavřel jsem dokument. Mrkl jsem na mejly. A tam na mě vyskočila reklama na jednu streamovací službu: *Za pouhých 239 Kč měsíčně se můžete neomezeně dívat na seriály a filmy*. A já jsem si, pod dojmem dnešního proroctví, řekl pro sebe: *Moc drahé! 239 Kč měsíčně, to je moc drahé. Já se z Boží milosti smím dnes a denně dívat na Ježíše Krista úplně zdarma. A budu z toho mít mnohem větší užitek, než z filmů a seriálů*. Chvála Pánu, že se na toho Divuplného rádce, Božského Bohatýra, Otce věčnosti a Vládce pokoje smíme dívat dnes a denně, do konce našeho života, a pak po celou věčnost. Amen.